

მედიცინის სკოლა

კ უ რ ი კ უ ლ უ მ ი

პროგრამის სახელწოდება

დიპლომირებული მედიკოსის ერთსაფეხურიანი პროგრამა

საფეხური

ერთსაფეხურიანი (მედიცინა)

მისანიჭებელი კვალიფიკაცია

დიპლომირებული მედიკოსი

პროგრამის ხელმძღვანელი

შორენა ტუკვაძე, ასოცირებული პროფესორი

პროგრამის მოცულობა

პროგრამა აგებულია ECTS სისტემის საფუძველზე, სტუ-დენტზეა ორიენტირებული და ემყარება სტუ-დენტის აკადემიურ დატვირთვას, რომელიც საჭიროა საგანმანათლებლო პროგრამის მიზნების მი-საღწევად.

პროგრამის ხანგრძლივობა შეადგენს 6 აკადემიურ წელს ანუ 12 სემესტრს და მოიცავს 360 კრედიტს.

1 კრედიტი მოიცავს 30 ასტრონომიულ საათს.

კრედიტი დროის ერთეულში (სთ.) ასახავს სამუშაოს იმ მოცულობას, რომელიც საჭიროა სტუდენტის მიერ პროგრამის შესაბამისი სასწავლო კურსის ასათვისებლად და სწავლის შედეგების მისაღწევად. კრედიტი ითვალისწინებს საკონტაქტო და დამოუკიდებელ მუშაობას.

სემესტრის განმავლობაში სტუდენტმა უნდა დაძლიოს 30 კრედიტი (30 კრედიტი = 900 სთ.), ხოლო წელიწადში - 60 კრედიტი, თუმცა, პროგრამის სპეციფიკიდან და სტუდენტის ინდივიდუალური დატვირთვიდან გამომდინარე, წელიწადში კრედიტების რაოდენობა შეიძლება იყოს 60-ზე ნაკლები ან მეტი, მაგრამ დიპლომირებული მედიკოსის საგანმანათლებლო პროგრამის დარგობრივი მახასიათებლით დადგენილი ხანგრძლივობის ფარგლებში 60-ს ზევით დამატებული კრედიტების საერთო რაოდენობა ჯამში არ უნდა აღემატებოდეს 15 კრედიტს.

პროგრამის ფარგლებში სტუდენტის დატვირთვა ითვალისწინებს საკონტაქტო და დამოუკიდებელ მუშაობას და მოიცავს:

საათების საერთო ოდენობა - 10800

საათები დამოუკიდებელი მუშაობისათვის - 5023

საკონტაქტო საათები - 5206

სალექციო საათები - 837

პრაქტიკული მეცადინეობები - 4369

შეფასება - 571

სამედიცინო პროგრამა იყოფა 4 ფაზად:

I ფაზა - ადამიანის ორგანიზმის სტრუქტურა და ფუნქციები (I-II კურსი)

მედიცინის საფუძვლების ფაზა მოიცავს ბიოსამედიცინო მეცნიერებებისა და ადამიანის ორგანიზმის აგებულება-ფუნქციის შესახებ ძირეულ კონცეფციებს. პირველი ორი კურსის განმავლობაში, სტუდენტები გაეცნობიან ადამიანის სხეულის აგებულებას, სიცოცხლის შემსწავლელ მეცნიერებებს და აღნიშნულ სფეროში კვლევის პრინციპებს, კლინიკურ და პროფესიულ უნარებს (კომუნიკაციური და პროცედურული უნარები, სამედიცინო ეთიკა), საზოგადოებრივი ჯანდაცვის საფუძვლებს. აღნიშნული ინტეგრირებული მოდულების სწავლება განხორციელდება სწავლების სხვადასხვა მეთოდის გამოყენებით (ინტერაქციული ლექციები, როლური თამაშები, პრაქტიკული მუშაობა, სიმულაციურ ლაბორატორიაში მუშაობა და სხვ.). სტუდენტები დაეუფლებიან საკვანძო პრაქტიკულ უნარებს (პაციენტთან ინტერვიუ) კლინიკურ გარემოში. სიმულაციური სწავლების გზით სტუდენტები მიიღებენ გამოცდილებაზე დაყრდნობილ ცოდნას; ასევე კონკრეტული კლინიკური შემთხვევების ვირტუალური დისექციის და მანეკენებზე განხილვის მეშვეობით სტუდენტები შეისწავლიან რეგიონულ ანატომიას. ამასთან, მეორე კურსიდან სტუდენტები ჩაერთვებიან პრობლემაზე დაფუძნებული სწავლების (PBL - problem-based learning) კურსში, რომელსაც გრძივი ხასიათი ექნება.

II ფაზა - ჯანმრთელობის და ავადობის მექანიზმები (III კურსი)

მეორე ფაზის განმავლობაში (პრეკლინიკური კურსი) ძირითადი ყურადღება ეთმობა შესავალს კლინიკურ მედიცინაში, (პროპედევტიკა და კლინიკური უნარები), ზოგად პათოლოგიას და ფარმაკოლოგიას. აღნიშნული ფაზა ძირითადად ორიენტირებულია იმ დაავადებათა ყველაზე ხშირ სიმპტომებსა და ნიშნებზე, რომლებიც ყველაზე ნათლად ასახავს აღნიშნული დისციპლინების ძირითად კონცეფციებს. ამასთან, სტუდენტები სრულყოფენ ფიზიკური გასინჯვის უნარებს. III კურსის განმავლობაში სტუდენტები სწავლობენ დიაგნოსტიკურ აზროვნებას სხვადასხვა სამედიცინო მიმართულების ქეისების განხილვის გზით, რაც თავის მხრივ ხელს უწყობს მიღებული ცოდნის ინტეგრირებას და ამზადებს სტუდენტებს კლინიკური საგნების სრულფასოვნად აღქმისაკენ, რომელთა ინიცირებაც პროგრამაში შემდეგი წლიდან ხდება. კლინიკური და პროფესიული უნარების გრძივი მოდულის ფარგლებში სტუდენტები ერთვებიან კლინიკური პრობლემის გადაჭრის პროცესში, რაც თავის მხრივ ხორციელდება სხვადასხვა კლინიკური სცენარების გზით (კლინიკური აზროვნების კურსი); აღნიშნული მეთოდით ძირითადი აქცენტი კეთდება სტუდენტებს შორის როგორც სიღრმისეულ ანალიზსა და ინფორმაციის სინთეზზე, ასევე მის პრაქტიკულ გამოყენებაზე კლინიკურ კონტექსტში.

III ფაზა - ძირითადი კლინიკური როტაციები (IV-V კურსი)

IV და V კურსების განმავლობაში სტუდენტები სწავლობენ კლინიკური როტაციების სახით ძირითად კლინიკურ საგნებს - შინაგანი მედიცინა (სისტემაზე დაფუძნებული), ქირურგია, მეანობა და გინეკოლოგია, გადაუდებელი მედიცინა, პედიატრია, ფსიქიატრია, რადიოლოგია,

ოტორინოლარინგოლოგია და სხვ. ამის პარალელურად, სტუდენტები აგრძელებენ კლინიკური და პროფესიული უნარების შესწავლას, რომელიც მოიცავს პროფესიული ქცევის სრულყოფას კლინიკური უნარ-ჩვევების ლაბორატორიასა და კლინიკურ გარემოში. აღნიშნული მოდულების სწავლება ხდება როგორც ამბულატორიულ, ასევე კლინიკურ გარემოში. თითოეული როტაციის დასასრულს, სტუდენტი აბარებს ინტეგრირებულ გამოცდას. (ტესტური კითხვები მრავალარჩევანიანი პასუხებით OSCE).

IV ფაზა - (VI კურსი)

VI, დამამთავრებელი კურსის განმავლობაში, სტუდენტებს ექნებათ დამატებითი კლინიკური საქმიანობა, რათა განამტკიცონ და სრულყონ კომპეტენციები, სპირალური კურიკულუმის მოთხოვნებისა და ინტეგრაციის პრინციპების თანახმად, დამამთავრებელი კურსების მოდულების ფარგლებში ხდება საბაზისო საგნების (მაგ: ფარმაკოლოგია და სამედიცინო გენეტიკა) გადახედვა. ამავე კურსის ფარგლებში, სტუდენტების მცირე ჯგუფს ეძლევა სხვადასხვა ამბულატორიული და ჰოსპიტალური კლინიკური დავალება, რომელთა შესრულებაც ამზადებს დამამთავრებელი კურსის სტუდენტებს მომავალი სპეციალიზაციისა და დიპლომისშემდგომი სარეზიდენტო პროგრამისათვის. დამამთავრებელი კურსის ბოლოს, სტუდენტები აბარებენ ინტეგრირებულ გამოცდას (OSCE)

პროგრამის სავალდებულო კომპონენტი - 336 კრედიტი

პროგრამის არჩევითი კომპონენტი - 24 კრედიტი

სწავლების ენა

ინგლისური

პროგრამის მიზანი

დიპლომირებული მედიკოსის პროგრამის მიზანს წარმოადგენს მოამზადოს კარგად გათვითცნობიერებული, კონკურენტუნარიანი ექიმები, რომლებიც სამედიცინო განათლების მსოფლიო ფედერაციის საერთაშორისო სტანდარტების შესაბამისად მოწოდებულები იქნებიან მთელი სიცოცხლის მანძილზე ისწავლონ.

პროგრამაზე დაშვების წინა პირობა

პროგრამაზე სწავლის უფლება აქვს მხოლოდ სრული ზოგადი განათლების დამადასტურებელი სახელმწიფო სერტიფიკატის/ატესტატის ან მასთან გათანაბრებული დოკუმენტის მფლობელს ან მასთან გათანაბრებულ პირს, რომელიც ჩაირიცხება ერთიანი ეროვნული გამოცდების შედეგების საფუძველზე.

ერთიანი ეროვნული გამოცდების გარეშე მედიცინის ერთსაფეხურიან პროგრამაზე სტუდენტთა ჩარიცხვა შესაძლებელია მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ გამონაკლის შემთხვევებში. ყველა სტუდენტი რომელიც ერთიანი ეროვნული გამოცდების შედეგების საფუძველზე არ ჩაირიცხა უნდა წარმოადგინოს შესაბამისი სერტიფიკატი, რომელიც ადასტურებს მათ მიერ ინგლისურის B2 დონეზე ცოდნას

დასაქმების სფერო

საქართველოს მოქმედი კანონმდებლობის თანახმად, ერთსაფეხურიანი საგანმანათლებლო სამედიცინო პროგრამის კურსდამთავრებულს არ აქვს დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის განხორციელების უფლება, თუმცა მათ შეუძლიათ დასაქმდნენ უმცროსი ექიმის პოზიციაზე

და შეასრულონ ექიმის მოვალეობები დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის უფლების მქონე პირის ზედამხედველობის ქვეშ. (საქართველოს კანონი საექიმო საქმიანობის შესახებ, მუხლი 5). უმაღლესი სამედიცინო განათლების მქონე კურსდამთავრებულს უფლება აქვს განხორციელოს შემდეგი ქმედებები: ა) გააგრძელოს სწავლა დიპლომის შემდგომ საგანმანათლებლო პროგრამაზე (რეზიდენტურა) და მისი დასრულების შემდეგ მოიპოვოს დამოუკიდებელი სამედიცინო საქმიანობის განხორციელების უფლება, შესაბამისი სახელმწიფო სასერტიფიკატო გამოცდის ჩაბარების შემდეგ; ბ) გააგრძელოს მოღვაწეობა როგორც სამეცნიერო-კვლევითი, (მაგისტრატურა, დოქტორანტურა) ასევე აკადემიური მიმართულებებით, მედიცინის თეორიულ, ან ჯანდაცვის ნებისმიერ ნაწილში, რომელიც არ არის დაკავშირებული დამოუკიდებელ საექიმო საქმიანობასთან. (საქართველოს კანონი საექიმო საქმიანობის შესახებ, მუხლი 17).

სწავლის შედეგები

ზოგადი კომპეტენციები

ცოდნა და გაცნობიერება

სწავლების დასრულების შემდეგ კურსდამთავრებული:

- ავლენს როგორც თეორიული პრინციპების, ასევე მედიცინაში გამოყენებული კვლევითი მეთოდოლოგიის სიღრმისეულ ცოდნას სამედიცინო სფეროსათვის სპეციფიკურ დისციპლინებში;
- კრიტიკულად უდგება ახალ ინფორმაციას;
- აანალიზებს და აერთიანებს სხვადასხვა სახის ინფორმაციას, სათანადო დასკვნების გამოტანისა და მათი შემდგომი თვით-განვითარებისათვის გამოყენების მიზნით.

უნარები

კურსდამთავრებულს ექნება შემდეგი უნარები:

- კომპლექსური ხასიათის პრობლემის მულტიდისციპლინურ გუნდში გადაწყვეტა, უახლესი ინფორმაციის გამოყენების გზით;
- კვლევის განხორციელება, ვალიდური და თანამედროვე მეთოდოლოგიის გამოყენებით;
- შეგროვილი ინფორმაციის პროფესიულ საქმიანობაში გამოყენება;
- დროის მართვის, მომავალი აქტივობების სწორად დაგეგმვისა, მათ შესრულებაზე; პასუხისმგებლობის აღებისა და რესურსების ეფექტურად გადანაწილების უნარები;
- საგანმანათლებლო და საინფორმაციო რესურსების სრული სპექტრის გამოყენება;
- შეხვედრებში მონაწილეობა და საკუთარი აზრის ვერბალური და წერილობითი ფორმით ნათლად გადმოცემა;
- სამედიცინო სფეროსთან დაკავშირებული როგორც ეთიკური, ასევე სამართლებრივი პრინციპების შესაბამისად მოქმედება და პაციენტის უფლებების დაცვა;
- პროფესიული სახის მოლაპარაკებების წარმოება და კონფლიქტის მოგვარება ნებისმიერ პირთან, მათი სოციალური, კულტურული, რელიგიური ან ეთნიკური კუთვნილების მიუხედავად;
- კოლეგებთან და პაციენტებთან სათანადო კომუნიკაცია, სამართლიანობის პრინციპისა და სოციალ-დემოკრატიული ღირებულებების დაცვით.

პასუხისმგებლობა და ავტონომია

კურსდამთავრებულს ექნება უნარი, გამოავლინოს შემდეგი:

- სამუშაო ჯგუფში ადაპტაცია
- შესაბამისი რესურსების ეფექტურად დაგეგმვა და ადეკვატურად გადანაწილება, მოსალოდნელი აქტივობებთან შესაბამისად;
- სამუშაოს შესრულებაზე პასუხისმგებლობა;
- მუდმივად სწავლისა და სიახლეების კურსში ყოფნის მნიშვნელობის გაცნობიერება;
- გუნდის გაძღოლისა და პროფესიული სუბორდინაციის დაცვის უნარი/ ახალი ინფორმაციის მოპოვებისა და მისი გამოყენების უნარი.

დარგობრივი კომპეტენციები

დარგობრივი ცოდნა

- ბიოსამედიცინო, კლინიკური და სოციალური დისციპლინების სიღრმისეული ცოდნა;
- დიაგნოსტიკისა და მკურნალობის პრინციპების საფუძვლიანი ცოდნა;
- ჯანმრთელობის ხელშეწყობისა და ავადობის პრევენციის სიღრმისეული ცოდნა;
- ქცევითი მეცნიერებებისა და სამედიცინო ეთიკის ზედმიწევნით ცოდნა.

2. პაციენტისათვის კონსულტაციის გაწევა

- ანამნეზის შეკრება;
- ფიზიკური გამოკვლევის ჩატარება;
- პაციენტის ფსიქოემოციური მდგომარეობის სტატუსის შეფასება;
- ვალიდური კლინიკური გადაწყვეტილებების მიღება;
- პაციენტათვის განმარტებების, რჩევების მიცემა და მხარდაჭერის აღმოჩენა.

3. კლინიკური შემთხვევის შეფასება, გამოკვლევების დანიშვნა, დიფერენციული დიაგნოზის გატარება, დაავადების მართვის გეგმის შესახებ მსჯელობა

- დაავადების კლინიკური მანიფესტაციის სირთულის იდენტიფიცირება და შეფასება;
- შესაბამისი გამოკვლევების დანიშვნა და შედეგების ინტერპრეტაცია;
- დიფერენციული დიაგნოზის გატარება;
- პაციენტის პრობლემების საპასუხოდ, კლინიკური პრობლემის ეფექტურად გადაჭრის და გადაწყვეტილების მიღების უნარის დემონსტრირება, მათ შორის არსებულ მონაცემთა ინტერპრეტაციითა და ინფორმაციის ინტეგრირებით დიფერენციული დიაგნოზის გატარება და ართვის გეგმის შემუშავება;
- პაციენტთან და მის გარემოცვასთან კოლაბორაციით, პაციენტის მდგომარეობის მართვის გეგმის შემუშავება;
- ტერმინალურ მდგომარეობაში მყოფი პაციენტის და მისი გარემოცვის მიმართ მზრუნველობა;
- ქრონიკული დაავადების მართვა, პაციენტის ასაკის, ქრონიკული დაავადების სახის, და ფსიქოლოგიური ზეგავლენის გათვალისწინებით და შესატყვისი სამკურნალო საშუალებების სათანადო გამოყენება.

4. გადაუდებელი სამედიცინო მდგომარეობის დროს დახმარების გაწევა (პირველადი დახმარება და სარეანიმაციო ღონისძიებების გატარება)

- გადაუდებელი სამედიცინო მდგომარეობების იდენტიფიცირება და შეფასება;
- გადაუდებელი სამედიცინო მდგომარეობების მართვა;

- ბაზისური პირველადი დახმარების გაწევა, ასაკობრივი თავისებურებების გათვალისწინებით (ბავშვებში, ხანდაზმულებში);
- ბაზისური სიცოცხლის შემანარჩუნებელი ღონისძიებების განხორციელება აქტუალური სახელმძღვანელო პრინციპების (გაიდლაინების) შესაბამისად;
- აქტუალური სახელმძღვანელო პრინციპების (გაიდლაინების) შესაბამისი გაფართოებული სიცოცხლისშემანარჩუნებელი ღონისძიებების ჩატარება;
- სიცოცხლის გასაუმჯობესებელი ზომების მიღება, თანამედროვე გაიდლაინების თანახმად;
- ტრავმების მართვა აქტუალური გაიდლაინების შესაბამისად.

5. მედიკამენტების გამოწერა

- მედიკამენტების ნათლად და მართებულად გამოწერა, პაციენტის ასაკის გათვალისწინებით;
- კლინიკურ კონტექსტთან შესაბამისი წამლების დაკავშირება;
- მედიკამენტებისა და სხვა სახის მკურნალობების შესაბამისობის განხილვა და პაციენტისათვის პოტენციური სარგებლისა და რისკის შეფასება;
- პაციენტისათვის დანიშნული წამლების შესახებ შესაბამისი ინფორმაციის მიწოდება
- ტკივილისა და დისტრესის მართვა;
- მკურნალობის დანიშვნისას მედიკამენტების თავსებადობისა და ურთიერთქმედების გათვალისწინება;
- წამლების ურთიერთქმედების შესაძლებლობების, და არასასურველი ეფექტების იდენტიფიცირება და აღრიცხვა.

6. პრაქტიკული პროცედურების ჩატარება

- სასიცოცხლო ნიშნების: პულსი, სუნთქვა, ტემპერატურა, განსაზღვრა;
- წნევის გაზომვა;
- პერიფერიული ვენის ვენოპუნქტურა (სიმულატორის გამოყენებით);
- პერიფერიული ვენის კათეტერიზაცია (სიმულატორის გამოყენებით);
- სამკურნალო საშუალებების ვენაში შეყვანა და ინფუზიის მოწყობილობის გამოყენება (სიმულატორის გამოყენებით)
- კანქვეშ ან/და კუნთში ინექციის განხორციელება (სიმულატორის გამოყენებით ან პაციენტზე, ზედამხედველობის ქვეშ);
- ჟანგბადის მიწოდება;
- პაციენტის ტრანსპორტირება და მათთან მოპყრობა;
- ნაკერის დადება (სიმულატორის გამოყენებით);
- შარდის ბუშტის კათეტერიზაცია (სიმულატორის გამოყენებით)
- შარდის ანალიზის ჩატარება (სკრინინგ-ტესტების და–Dipstick მეთოდით);
- ელექტროკარდიოგრამის გადაღება;
- ელექტროკარდიოგრამის ინტერპრეტაცია;
- სასუნთქი სისტემის ფუნქციური ტესტების ჩატარება.

7. ეფექტური კომუნიკაცია სამედიცინო კონტექსტში

- პაციენტთან კომუნიკაცია;
- კოლეგებთან კომუნიკაცია;
- კომუნიკაცია ცუდი ამბის შეტყობინებისას;

- პაციენტის გარემოცვასთან კომუნიკაცია;
- შეზღუდული შესაძლებლობების ან/და განსაკუთრებული საჭიროებების მქონე პირებთან კომუნიკაცია;
- კომუნიკაცია ინფორმირებული თანხმობის მიღების მიზნით;
- წერილობითი კომუნიკაცია (მათ შორის სამედიცინო ჩანაწერების წარმოება);
- აგრესიასთან და კონფლიქტურ სიტუაციებთან გამკლავება და შესაბამისი კომუნიკაცია;
- კომუნიკაცია პაციენტებთან, ვისაც ესაჭიროებათ დამხმარე პირი; (თარგმნას ან/და გადმოცემაში)
- კომუნიკაცია სამართლებრივ ორგანიზაციებთან და მასობრივი ინფორმაციის წყაროებთან;
- კომუნიკაცია ნებისმიერ პირთან, მისი სოციალური, კულტურული, რელიგიური და ეთნიკური კუთვნილების მიუხედავად;
- პაციენტზე ორიენტირებული ინტერვიუს წარმოება, რელევანტური ბიოსამედიცინო და ფსიქოლოგიური ინფორმაციის ეფექტურად შეკრების მიზნით;
- სათანადო კომუნიკაციური უნარებისა და სტრატეგიების გამოყენება, პაციენტთა და მათი გარემოცვისათვის ჯანმთელობის შესახებ ინფორმირებული გადაწყვეტილების მიღების გამარტივების მიზნით.

8. სამედიცინო პრაქტიკაში ეთიკური და სამართლებრივი პრინციპების გამოყენება

- კონფიდენციალურობის დაცვა;
- ეთიკური პრინციპებისა და ანალიტიკური უნარების გამოყენება კლინიკური საქმიანობის დროს;
- ინფორმირებული თანხმობის მიღება და შესაბამისი ჩანაწერის ჯეროვნად გაკეთება;
- სიკვდილის ცნობის გაცემა;
- ავტოფსიის მოთხოვნა (საქართველოს მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად);
- მკურნალობისას საქართველოს და საერთაშორისო კანონმდებლობის მოქმედი ნორმების გამოყენება;
- სამედიცინო საქმიანობის მულტიკულტურულ საზოგადოებაში წარმართვა;
- პაციენტის ღირსებისა და უფლებების პატივისცემა, მათ შორის სამედიცინო ხასიათის გადაწყვეტილების მიღების და სამედიცინო დახმარების არჩევანის უფლება

9. პაციენტის დაავადებასთან დაკავშირებული ფსიქოლოგიური და სოციალური ასპექტების შეფასება

- დაავადების გამოვლინებისა და მისი პაციენტზე ზემოქმედების ფსიქოლოგიური ფაქტორების შეფასება;
- დაავადების გამოვლინებისა და მისი პაციენტზე ზემოქმედების სოციალური ფაქტორების შეფასება;
- დაავადებასთან დაკავშირებული სტრესის ამოცნობა და იდენტიფიცირება;
- წამალსა და ალკოჰოლზე დამოკიდებულების ამოცნობა;
- პაციენტზე ორიენტირებული ინტერვიუს წარმართვისა უნარი, ბიოსამედიცინო და ფსიქოლოგიური ხასიათის ინფორმაციის შეკრებისას
- პაციენტის არავერბალური ქცევების გათვალისწინება, დაავადებასთან დაკავშირებული ფსიქო-სოციალური ფაქტორების ამოცნობის მიზნით.

10. მტკიცებულებებზე დაფუძნებული მედიცინის პრინციპების, უნარებისა და ცოდნის გამოყენება

- საექიმო საქმიანობაში მტკიცებულებების გამოყენება;
- შესაბამისი ლიტერატურული კვლევის სწორად განსაზღვრა და ჩატარება;
- გამოქვეყნებული ლიტერატურის კრიტიკულად შეფასების, დასკვნების გამოტანისა და მათი პრაქტიკაში გამოყენების უნარი;
- სხვადასხვა ლიტერატურული წყაროდან მტკიცებულებების მოპოვების და მტკიცებულებების ხარისხის შეფასების საფუძველზე პაციენტის მდგომარეობისათვის რელევანტური გადაწყვეტილების გამოტანის უნარი

11. სამედიცინო კონტექსტში უახლესი ინფორმაციისა და საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოყენება

- კლინიკური ჩანაწერების სათანადოდ წარმოება და შენახვა სრული სახით
- სამედიცინო პრაქტიკის ფარგლებში საინფორმაციო ტექნოლოგიების გამოყენება
- სპეციფიკური საინფორმაციო რესურსების მოძიების უნარი;
- ინფორმაციის შენახვის და შემდგომში გამოყენების უნარი;
- პირადი ჩანაწერების (პორტფოლიო) წარმოებისა და მათი შენახვის უნარი;
- კონფიდენციალობისა და პერსონალურ მონაცემთა დაცვა, სამართლებრივი მოთხოვნების შესაბამისად;
- სამედიცინო ინფორმატიკის პრინციპების, მეთოდებისა და არსებული ცოდნის მიმართ ცნობიერება და მათი პრაქტიკაში გამოყენების უნარი.

12. სამეცნიერო საქმიანობის პრინციპების, მეთოდებისა და ცოდნის გამოყენება სამედიცინო პრაქტიკასა და კვლევაში

- სამეცნიერო კვლევის წარმოების მეთოდოლოგიის ცოდნა;
- კვლევის დიზაინის, დეტალური დაგეგმვის, მიღებული შედეგების დამუშავებისა და დასკვნების გაკეთების უნარი;
- ბიოსამედიცინო მეცნიერებების მიღწევების პრაქტიკულ საქმიანობაში გამოყენების უნარი;
- ბიოსამედიცინო სფეროში არსებული სამეცნიერო ლიტერატურის კრიტიკული ანალიზის საფუძველზე მიმოხილვის/მოხსენების აკადემიურ დონეზე დაწერის უნარი;
- სამეცნიერო კვლევის წარმოების ეთიკური პრინციპების ცოდნა.

13. ჯანმრთელობის ხელშეწყობის ღონისძიებების განხორციელება, საზოგადოებრივი ჯანდაცვის საკითხებში ჩართულობა, ჯანდაცვის სისტემაში ეფექტურად მუშაობა

- პაციენტისათვის ზიანის მიყენების მინიმალური რისკის მატარებელი მკურნალობის ჩატარება;
- ინფექციის გავრცელების პრევენციისათვის აუცილებელი ზომების მიღება
- საკუთარი ჯანმრთელობის პრობლემების გაცნობიერება და მათი ადეკვატურად შეფასება, პროფესიულ მოვალეობებთან მიმართებით;
- ჯანდაცვის ხელშეწყობ ღონისძიებებში ჩართულობა ინდივიდისა და პოპულაციის დონეზე;
- ჯანდაცვის სისტემის გაუმჯობესებისათვის ლიდერული თვისებების გამოვლენა;
- ჯანდაცვის სისტემაში ცვლილებების განხორციელების ხელშეწყობა, სამედიცინო სერვისებზე ხელმისაწვდომობისა და შედეგების გაუმჯობესების მიზნით;

- პაციენტებთან და მათ ოჯახის წევრებთან მუშაობა, ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული ქცევების დანერგვისა და გაუმჯობესების მიზნით
- საზოგადოებისა და პოპულაციის ჯანმრთელობის გაუმჯობესებაში წვლილის შეტანა.

14. პროფესიონალიზმი

პროფესიონალიზმის ზოგადი მასახასიათებლები

- მიუკერძოებლობა, კეთილსინდისიერება და ეთიკის პრინციპების დაცვა;
- სამედიცინო საქმიანობის სათანადო ხარისხით განხორციელებისათვისა და პროფესიული სრულყოფისთვის მზაობა
- კრიტიკული და თვით-კრიტიკული დამოკიდებულება, კრიტიკის მიმდებლობა
- ემპათია (თანაგრძნობა)
- კრეატიულობა
- ინიციატიურობა, წარმატებულობის სურვილი
- ინტერპერსონალური უნარები
- ლიდერული უნარები

პროფესიონალიზმი საქმიანობაში

- საკუთარი შესაძლებლობების საზღვრების გაანალიზება და დახმარების თხოვნის უნარი
- საჭიროებისამებრ დამოუკიდებლად საქმიანობის უნარი
- პრობლემების გადაწყვეტის უნარი
- გადაწყვეტილების მიღების უნარი
- მულტიდისციპლინურ გუნდში მუშაობის უნარი
- სხვა დისციპლინების ექსპერტებთან კომუნიკაციის უნარი
- სხვათა გაძღოლის უნარი
- ახალ სიტუაციებთან მორგების უნარი
- ორგანიზაციული, დაგეგმვის და დროის მართვის უნარები
- ექიმი, როგორც ექსპერტი
 - ანალიზისა და დასკვნების გაკეთების უნარი
 - სწავლის (მათ შორის პროფესიული, ცხოვრების განმავლობაში სწავლა) უნარი
 - ცოდნის პრაქტიკულ საქმიანობაში გამოყენების უნარი
 - სხვათათვის სწავლების უნარი
 - სამეცნიერო-კვლევითი უნარები
- ექიმი გლობალურ კონტექსტში
 - მრავალფეროვნებისა მიმართ ცნობიერება და მულტიკულტურულ საზოგადოებაში მუშაობის უნარი
 - სხვა ქვეყნების კულტურისა და მასთან დაკავშირებული თავისებურებების გაცნობიერება
 - საერთაშორისო კონტექსტის გათვალისწინებით მუშაობის უნარი
 - მეორე ენის ფლობა
 - ზოგადი ცოდნა, სამედიცინო სფეროს მიღმა

სწავლება-სწავლის მეთოდები

სტუდენტზე ორიენტირებული სწავლების მეთოდი გულისხმობს სტუდენტის აქტიურ ჩართულობას სწავლის პროცესში. სწავლების მეთოდები მოიცავს შემთხვევების განხილვაზე

დაფუძნებულ სწავლებას, მსჯელობას, სემინარებსა და პროექტებს. საგანმანათლებლო პროცესში გამოიყენება სწავლების შემდეგი მეთოდები:

ინტერაქტიული ლექციები – შემოქმედებითი პროცესი, რომელშიც ლექტორიც და სტუდენტიც ერთდროულად მონაწილეობენ. ლექციის მთავარი მიზანია შემოთავაზებული მასალის ძირითადი არსის შემოქმედებითი და აქტიური გადაცემა. ამასთანავე დიდი ყურადღება უნდა მიექცეს ძირითად ცნებებს, მათ განმარტებებს, მითითებებსა და ვარაუდებს. არანაკლებ მნიშვნელოვანია ასევე უმთავრესი საკითხების, ფაქტებისა და იდეების კრიტიკული ანალიზი. ლექცია გულისხმობს საგნის ძირითადი დებულებების და სასწავლო მასალის თანმიმდევრულად გადმოცემას. იგი ეფუძნება სტუდენტთა შემოქმედებით აზროვნებისა და უმთავრესი სამეცნიერო პრობლემების აღქმის უნარს.

სემინარი / ჯგუფური (გუნდური) მუშაობა - გულისხმობს ჯგუფებად განაწილებას, განსახილველი საკითხის შესახებ მოხსენების მომზადებას, მომხსენებლისათვის დასასმელი კითხვების ჩამოყალიბებასა და სჯა-ბაასს. ითვალისწინებს თეორიული ცოდნის ეტაპობრივად მიღებას და მის გამოყენებას კონკრეტული პრობლემების დამოუკიდებლად გადაწყვეტის მიზნით. სტუდენტები დამოუკიდებლად მუშაობენ კომპიუტერთან, სიმულატორებთან და მანეკენთან/მულაჟებთან. ჯგუფური მუშაობა, ასევე, შეიძლება მოიცავდეს ამა თუ იმ საკითხთან დაკავშირებულ დისკუსიასაც.

ლაბორატორიული მუშაობა - უფრო თვალსაჩინო მეთოდია და პროცესების ვიზუალიზაციის მეტ საშუალებას იძლევა. სტუდენტი სწავლობს ცდის ჩატარებას და იძენს ლაბორატორიული დანადგარების აწყობის და გამოყენების ჩვევებს. ლაბორატორიული მუშაობა ლექციაზე მიღებული თეორიული ცოდნის გამყარების საშუალებას იძლევა. იგი მოიცავს ნაირგვარ ექსპერიმენტს, ვიდეო და სხვა სახის თვალსაჩინოებას, რითაც განვლილი მასალის ცოდნის შემოწმებაც ხორციელდება.

სიმულაციურ კლასებში მეცადინეობა სიმულატორების და მანეკენების გამოყენებით წარმოადგენს სამედიცინო ცოდნის, გამოცდილებისა და უნარ-ჩვევების შეძენის საუკეთესო საშუალებას, რომელიც პაციენტთან დაკავშირებულ არანაირ რისკს არ შეიცავს. სიმულაციური სწავლება სამედიცინო განათლების ეფექტურად მიღების ის გზაა, რომელიც უზრუნველყოფს პრაქტიკული დილემების გადაწყვეტის უნარების ჩამოყალიბებას.

პრაქტიკული მუშაობა - იძლევა ლექციაზე მიღებული თეორიული ცოდნის გამოვლენის საშუალებას და შემდეგ აქტივობებს მოიცავს:

- **პრაქტიკული უნარების დემონსტრირება** – პრაქტიკული მაგალითების ჩვენება, იმგვარი ოპერაციული აქტივობების განხორციელება, რომლებიც ორგანოთა ტოპოგრაფიის საფუძვლიანი ცოდნის გამოვლენის საშუალებას იძლევა, პაციენტის ფიზიკალური გამოკვლევა, კვლევის შედეგების შეფასება, მათი წერილობითი გაფორმება, მანიპულაციების ჩატარება, ინსტრუმენტული გამოკვლევები მიღებული შედეგების ანალიზით (დასკვნის ინტერპრეტაცია და დაზიანების სიმძიმის შეფასება), ლაბორატორიული კვლევების შედეგების შეფასება - განაპირობებს ანალიზისა და სინთეზის უნარის განმტკიცებას.
- **შემთხვევის განხილვა** – ეფუძნება კონკრეტული შემთხვევის განხილვას. ეს ის მეთოდია, რომელიც თეორიული ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენებას განაპირობებს. თეორიისა და პრაქტიკის კომბინაციის მეთოდი ისეთ მნიშვნელოვან თვისებას

ავითარებს, როგორცაა შეზღუდულ დროში გადაწყვეტილების მიღების უნარი. სტუდენტი ივითარებს ანალიტიკურ აზროვნების, ჯგუფური მუშაობის, ალტერნატიული მსჯელობის, დაგეგმვის და შედეგების განჭვრეტის უნარებს.

- როლური თამაში - არის მატერიალურ და წარმოსახვით ფაქტორთა სისტემა, რომელიც ქმნის რეალურთან მაქსიმალურად მიახლოებულ გარემოს, სადაც სტუდენტები როლური ფუნქციის ფარგლებში წყვეტენ დასმულ ამოცანებს. ეს აქტივობა განავითარებს: საკუთარი შესაძლებლობების შეფასების უნარს; თეორიული ცოდნის პრაქტიკაში გადატანის უნარს; არაორდინალურ სიტუაციაში სწორი გადაწყვეტილების მიღების უნარს; პრობლემის ან პრობლემათა კომპლექსის შეფასებისა და გადაჭრის ადეკვატური მეთოდის გამოყენების უნარს; პროფესიული ღირებულებების გააზრების და ამ ღირებულებებით ოპერირების უნარს.

კლინიკური პრაქტიკა / სწავლება ავადმყოფის საწოლთან, კლერკშიფი - სასწავლო პროცესის მნიშვნელოვანი ნაწილია და სტუდენტის მრავალმხრივ აქტივობებს მოიცავს. მეთოდი პრაქტიკული უნარ-ჩვევების გამტკიცებასაც უზრუნველყოფს და თეორიული ცოდნის გაღრმავებასაც. კლინიკურ პრაქტიკაში ჩართულია სამი მხარე - უნივერსიტეტი, სტუდენტი და პოტენციური დამქირავებელი/სამსახური. ცხადია, აკადემიური განათლებისა და თეორიის რეალურ სამყაროსთან დაკავშირება სამივე მხარისთვის ერთნაირად მნიშვნელოვანია. იგი ხომ ახალი კომპეტენციების განვითარებას უზრუნველყოფს და საგანმანათლებლო პროგრამების მუდმივ განახლებას უწყობს ხელს მუდმივად ცვალებადი ბაზრის მოთხოვნების შესაბამისად.

დისკუსია - მასწავლებელსა და სტუდენტს შორის, ან/და სტუდენტთა შორის აზრთა ურთიერთგაცვლის შემოქმედებითი პროცესია, რომლის მიზანია სტუდენტების აზროვნების დონის, სწავლის ხარისხის, პრობლემების გადაჭრის უნარის, შესასწავლი მასალის გაგებისა და ახალი სასწავლო ლიტერატურის გაცნობის გაუმჯობესება. დისკუსიის მონაწილეები, გამოხატავენ სხვადასხვა შეხედულებებს და ეცნობიან ერთმანეთის მოსაზრებებს, რითაც უდავოდ იმდიდრებენ ცოდნას ახალი მიდგომებითა თუ იდეებით. დისკუსიებში შეიძლება მიმდინარეობდეს როგორც სტუდენტთა მცირე ჯგუფებში, ასევე მთელ ჯგუფში და მას ხან მასწავლებელი ხელმძღვანელობს, ხან თავად სტუდენტები.

დებატები - ითვალისწინებს კრიტიკული საკითხების როგორც ინდივიდუალურ, ასევე ჯგუფურ კვლევას, მოსახსენებლად მომზადებასა და არგუმენტირებულად წარმოდგენას, აქტიურად მოსმენას, სუბიექტური და ობიექტური ინფორმაციის გამიჯვნას, მწვავე კითხვებს, რელევანტური ინფორმაციის შეჯერებას და მტკიცებულებაზე დაფუძნებული საკუთარი მოსაზრებების ფორმულირებას.

ზეპირი მოხსენება - თეორიული საკითხების ცოდნის დემონსტრირება და განსახილველ საკითხზე მსჯელობა მოხსენების ან კითხვა-პასუხის სახით.

პრეზენტაცია - ყოველი სტუდენტი ამზადებს პრეზენტაციას და და ახსენებს მას ჯგუფის წინაშე. პრეზენტაცია მიგვითითებს სტუდენტის მიერ განვლილი მასალის ცოდნასა და შეძენილ უნარებზე. იგი შეიძლება მომზადდეს ინდივიდუალურად ან ჯგუფური მუშაობის შედეგად. პრეზენტაციის მიზანია საჭირო წყაროების მოძიებისა და დამუშავების ჩვევების გამომუშავება და შესასწავლ საკითხთან დაკავშირებით საკუთარი შეხედულებების ჩამოყალიბების უნარის შეძენა.

ქვიზი - წერითი სამუშაო, სტუდენტის თეორიული ცოდნისა შეფასებისა და ინტეგრირების უნარის შემოწმების მეთოდი.

PBL - პრობლემაზე დაფუძნებული სწავლება - არის სწავლის მეთოდი, რომელიც ეფუძნება პრობლემას, როგორც ახალი ცოდნის შეძენისა და ინტეგრირების წყაროს. ეს არის ახალი ცოდნის შეძენის პროცესი, რომელიც ხორციელდება სწავლის საჭიროების აღიარების საფუძველზე. PBL არის სტუდენტზე ორიენტირებული სასწავლო მეთოდი, რომელიც მოიცავს დისკუსიებს იმ სტუდენტებს შორის, რომლებმაც თავისუფლად სტრუქტურირებული პრობლემის შესწავლა გადაწყვიტეს. მეთოდი არა მხოლოდ ცოდნის შეძენას უწყობს ხელს, არამედ ავითარებს ისეთ სასურველ უნარებს, როგორიცაა ეფექტური კომუნიკაციის, გუნდური მუშაობის, პრობლემის გადაჭრის, დამოუკიდებელი სწავლის, ინფორმაციის გაზიარების უნარები, სხვა თვალსაზრისის გაზიარება და პირადი სიძლიერისა და სისუსტის გამოვლენა. იგი ამძლიერებს კრიტიკული შეფასების უნარს, აუმჯობესებს ლიტერატურის მოძიების ჩვევებს და ხელს უწყობს გუნდურ გარემოში მუშაობის წესების შესწავლას.

CBL - case based learning - შემთხვევის განხილვაზე დაფუძნებული კლინიკური აზროვნება - პრობლემების აქტიური ანალიზის მეთოდია, რომლის მიზანია სწავლება კონკრეტული კლინიკური მაგალითების საფუძველზე (შემთხვევის ანალიზი). ეს ჯგუფური მუშაობა ეფუძნება მსჯელობას რთული, ატიპური შემთხვევის შესახებ, რომლის დროსაც საჭიროა დამატებითი ინფორმაციის მოძიება, დიაგნოზის დიფერენცირება და განსაზღვრა. „შემთხვევა“ სწორედ ის ინსტრუმენტი ხდება, რომელიც თეორიული ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენებას განაპირობებს. თეორიისა და პრაქტიკის კომბინაციით მეთოდი მხარს უჭერს ანალიტიკურ და კლინიკურ აზროვნებას, ანალიზისა და სინთეზის უნარების განვითარებას, ჯგუფურ მუშაობას და გადაწყვეტილების მიღების უნარს. სტუდენტებს უვითარდებათ სამედიცინო დისკუსიებში მონაწილეობის და კოლეგებთან შეზღუდულ დროში კომუნიკაციის ჩვევა, ანალიტიკური უნარი, ჯგუფური მუშაობის ჩვევა, ალტერნატიული აზროვნება, აქტივობების დაგეგმვისა და შედეგების განჭვრეტის უნარი.

სამეცნიერო კვლევაში ჩართვა – კვლევითი უნარ-ჩვევების გასავითარებლად მნიშვნელოვანია სტუდენტის ჩართვა კვლევაში. განსაკუთრებული მნიშვნელობა ამას სწორედ მოცემული საკითხით დაინტერესებული სტუდენტებისთვის აქვს. ეს პრაქტიკა ინდივიდუალური კვლევითი უნარების განვითარებას უწყობს ხელს.

შეფასების სისტემა

სტუდენტის მიერ შესაბამის სასწავლო კომპონენტში კრედიტების მიღება/დაგროვება სწავლების პროცესში აქტიურ მონაწილეობას ითვალისწინებს და შეძენილი ცოდნის უწყვეტი შეფასების პრინციპს ეფუძნება. სწავლის შედეგების მიღწევის დონე ფასდება „უმაღლესი საგანმანათლებლო პროგრამების კრედიტებით გაანგარიშების წესის შესახებ“ საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის 2007 წლის 5 იანვრის #3 ბრძანებით დამტკიცებული შეფასების სისტემის თანახმად.

სწავლის შედეგების მიღწევის დონის შეფასება მოიცავს შეფასების ფორმებს - შუალედურ და დასკვნით შეფასებას, რომელთა ჯამი წარმოადგენს საბოლოო შეფასებას - 100 ქულას.

შეფასების ფორმები მოიცავს შეფასების კომპონენტს/კომპონენტებს, რომელიც განსაზღვრავს სტუდენტის ცოდნა/გაცნობიერების ან/და უნარის ან/და ავტონომიურობა/პასუხისმგებლობის შეფასების ხერხს (ზეპირი/წერითი გამოცდა, ზეპირი/წერითი გამოკითხვა, პრაქტიკული/თეორიული სამუშაო, საშინაო დავალება და სხვა.). შეფასების კომპონენტები აერთიანებს შეფასების მეთოდებს (ტესტი, ესე, პრეზენტაცია და სხვა). შეფასების მეთოდი იზომება შეფასების კრიტერიუმებით.

შეფასების თითოეულ ფორმას და კომპონენტს შეფასების საერთო ქულიდან (100) განსაზღვრული აქვს ხვედრითი წილი, რაც აისახება კონკრეტულ სილაბუსში.

შეფასების თითოეულ ფორმას აქვს მინიმალური კომპეტენციის ზღვარი - შუალედური შეფასებისთვის მინიმუმ **30 ქულა**, დასკვნითი შეფასებისთვის მინიმუმ **21 ქულა**.

მინიმალური კომპეტენციის ზღვარი შეიძლება დადგინდეს შეფასების კომპონენტის/კომპონენტებისთვისაც, რაც დაწვრილებით გაიწერება სასწავლო კურსის სილაბუსით.

დაუშვებელია კრედიტის მინიჭება შეფასების მხოლოდ ერთი ფორმის გამოყენებით. სტუდენტს კრედიტი ენიჭება დადებითი შეფასების მინიჭების შემთხვევაში.

პროგრამის სასწავლო კომპონენტის შეფასების სისტემა:

ხუთი სახის დადებითი შეფასება

- (A) ფრიადი – შეფასების 91-100 ქულა;
- (B) ძალიან კარგი – მაქსიმალური შეფასების 81-90 ქულა;
- (C) კარგი – მაქსიმალური შეფასების 71-80 ქულა;
- (D) დამაკმაყოფილებელი – მაქსიმალური შეფასების 61-70 ქულა;
- (E) საკმარისი – მაქსიმალური შეფასების 51-60 ქულა.

ორი სახის უარყოფითი შეფასება

- (FX) ვერ ჩააბარა – მაქსიმალური შეფასების 41-50 ქულა, რაც ნიშნავს, რომ სტუდენტს ჩასაბარებლად მეტი მუშაობა სჭირდება და ეძლევა დამოუკიდებელი მუშაობით დამატებით გამოცდაზე ერთხელ გასვლის უფლება;
- (F) ჩაიჭრა – მაქსიმალური შეფასების 40 ქულა და ნაკლები, რაც ნიშნავს, რომ სტუდენტის მიერ ჩატარებული სამუშაო არ არის საკმარისი და მას საგანი ახლიდან აქვს შესასწავლი.

(FX) - ის მიღების შემთხვევაში დამატებითი გამოცდა ინიშნება დასკვნითი გამოცდის შედეგების გამოცხადებიდან არანაკლებ 5 კალენდარულ დღეში.

სამაგისტრო ნაშრომი ფასდება სასწავლო კურსის შეფასების სისტემით.

სტუდენტის საბოლოო რეიტინგის დასადგენად და მათ წასახალისებლად სასწავლო პროცესის დასრულებისას გამოითვლება კუმულატიური ქულა (კუმულატიური ქულის გამოთვლა ხორციელდება ყოველი სემესტრის ბოლოსაც). კუმულატიური ქულის გამოთვლა შემდეგნაირად ხორციელდება: ყოველ სასწავლო კურსში სტუდენტის მიერ

მიღებული ქულის რაოდენობრივი მაჩვენებელი მრავლდება ამ სასწავლო კურსისათვის განკუთვნილი კრედიტის რაოდენობაზე და შემდეგ ამ რიცხვების საერთო ჯამი იყოფა სტუდენტის მიერ დაგროვილი კრედიტების რაოდენობაზე.

შეფასების მეთოდები

ესსე აფასებს განვლილი მასალის ცოდნის დონეს. მას შეუძლია გამოავლინოს სტუდენტის აზროვნების უნარი და საკითხის კრიტიკულად განხილვის უნარ-ჩვევები.

ქვიზი/კომბინირებული ტესტი/კითხვარი საშუალებას იძლევა მოკლე დროში შემოწმდეს მნიშვნელოვანი მოცულობის მასალის ცოდნის დონე.

კლინიკური შემთხვევის განხილვა საშუალებას იძლევა შემოწმდეს ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენებისა და პრობლემის გადაჭრის გზების ძიების უნარი.

ლაბორატორიული სამუშაო სტუდენტი დამოკიდებლად ასრულებს განსაზღვრულ ლაბორატორიულ სამუშაოს ლაბორატორიული ტექნიკის გამოყენების ცოდნაზე დაყრდნობით.

დისკუსია - მეთოდი ადგენს ლოგიკური მსჯელობის ჩვევებს, სუბიექტური და ობიექტური ინფორმაციის გამიჯვნის უნარს, რელევანტური ინფორმაციის შეჯერებისა და მტკიცებულებაზე დაფუძნებული საკუთარი მოსაზრებების ფორმულირების შესაძლებლობებს.

როლური თამაში - მეთოდი ადგენს, თუ რამდენად სწორად ესმის სტუდენტს დასმული ამოცანა, რამდენად ითვალისწინებს კვაზირეალური სიტუაციის კონტექსტს და საკუთარ როლურ ფუნქციას. პრობლემის გადასაწყვეტად იღებს თუ არა რაციონალურ გადაწყვეტილებას – იყენებს სტანდარტულ და/ან გამორჩეულ მეთოდებს.

კლინიკური, ინსტრუმენტული და ლაბორატორიული კვლევების ანალიზი ადგენს, რამდენად შეუძლია სტუდენტს: ანამნეზის შეკრება, ფიზიკალური გამოკვლევა, მონაცემთა რეგისტრაცია, ინსტრუმენტული გამოკვლევების შედეგებისა და ლაბორატორიული ანალიზების პასუხების წაკითხვა და ინტერპრეტაცია, დიაგნოსტიკა / დიფერენციული დიაგნოსტიკა და მკურნალობის გეგმის შემუშავება.

პრაქტიკული და კლინიკური უნარ-ჩვევების დემონსტრირება - ადგენს, რამდენად შეუძლია სტუდენტს პაციენტის ფიზიკალური გამოკვლევა, მონაცემების შეგროვება და რეგისტრაცია, მანიპულაციების ჩატარება და ექიმის ასისტირება, ინსტრუმენტული გამოკვლევების შედეგებისა და ლაბორატორიული კვლევების ანალიზი.

პრობლემის გადაწყვეტა უზრუნველყოფს სტუდენტის მიერ მსჯელობაში მონაწილეობის ხარისხის შეფასებას ისეთი მაჩვენებლების საფუძველზე, როგორიცაა გამოსვლები, იდეები, შეკითხვები, შემოქმედებითი აზროვნება, „გონებრივი იერიში“, თვითგანვითარების და ინფორმაციის გაცვლის მიმართ მზაობა.

კლინიკური აზროვნება / შემთხვევის ანალიზი - შეფასების ეს სახე ადგენს კანდიდატის ისეთ თვისებებს, როგორიცაა კლინიკური გადაწყვეტილების მიღების, მსჯელობის, თეორიული

ცოდნის პრაქტიკაში გამოყენების, კვლევის შედეგების ინტერპრეტაციისა და დიაგნოზის დასმის უნარები.

ობიექტურად სტრუქტურირებული კლინიკური გამოცდა (OSCE) კლინიკური კომპეტენციების შეფასების ერთ-ერთი ეფექტური მეთოდია, OSCE-ს საშუალებით შესაძლებელია ერთოვლად შეფასდეს კლინიკური კომპეტენციების მთელი სპექტრი: პაციენტის ავადმყოფობის ისტორიის შეკრების ჩვევები, პაციენტის გამოკვლევის სხვადასხვა მეთოდი, კომუნიკაციის უნარები, პროფესიონალიზმი, მანუალური ჩვევები, კლინიკური აზროვნება, მსჯელობისა და პრობლემის გადაჭრის უნარი, სამედიცინო დოკუმენტაციის წარმოება და დაავადებათა მართვა.

შუალედური გამოცდა წარმოადგენს შუალედური შეფასების კომპონენტს, რომელიც ტარდება კურიკულუმით განსაზღვრული ფორმითა და მეთოდით. მისი მიზანია განვლილი მასალის შესწავლის შედეგად მიღებული ცოდნისა და უნარ-ჩვევების შეფასება.

დასკვნითი გამოცდა - საბოლოო შეფასების ერთჯერადი კომპონენტია და ტარდება მიღებული ცოდნისა და უნარების შესაფასებლად სასწავლო კურიკულუმით განსაზღვრული ფორმითა და მეთოდით.

პროგრამის განსახორციელებლად მისაღწევი რესურსები

მატერიალური რესურსი:

- კანონმდებლობით გათვალისწინებული ფართი (სასწავლო და დამხმარე);
- სათანადო ინვენტარით აღჭურვილი აუდიტორიები, საკონფერენციო დარბაზები, აკადემიური პერსონალის სამუშაო ოთახები, ადმინისტრაციის მუშაობისათვის განკუთვნილი ფართი;
- ელექტროენერგიის მიწოდების უწყვეტი სისტემა;
- სველი წერტილები;
- ბუნებრივი განათება;
- გათბობის საშუალებები;
- ხანძარსაწინააღმდეგო უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მექანიზმები და ხანძარსაწინააღმდეგო ინვენტარი;
- ევაკუაციის გეგმა;
- სამედიცინო დახმარების მექანიზმები (სამედიცინო კაბინეტი);
- წესრიგის დაცვის უზრუნველყოფის მექანიზმები (უნივერსიტეტის დაცვა);
- კომპიუტერთა სათანადო რაოდენობა და ინტერნეტით სარგებლობის შესაძლებლობა;
- საგანმანათლებლო პროგრამის შესაბამისი სახელმძღვანელოებითა და თანამედროვე საინფორმაციო-საკომუნიკაციო ტექნოლოგიებით აღჭურვილი ბიბლიოთეკა;

ადამიანური რესურსი:

- აკადემიური პერსონალი შერჩეული საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად და მათი კვალიფიკაციის გათვალისწინებით.
- მკვლევარებად და მასწავლებლებად უნივერსიტეტში მოწვეულნი არიან შესაბამისი კვალიფიკაციის მქონე პრაქტიკოსი მუშაკები და სამეცნიერო ხარისხის მქონე პირები.

დანართი 1: პროგრამის სასწავლო გეგმა და შედეგების რუქა.

დანართი 2: CV - შორენა ტუკვაძე